

ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΙ ΤΑ ΤΕΦΤΕΡΙΑ ΤΟΥ

Οι αριθμοί είναι ωμοί. Σύμφωνα με τα τελευταία στατιστικά στοιχεία, το 2014 όσοι διαμορφώνουν -και χειραγωγούν- την Κοινή Γνώμη στην Ελλάδα χρωστούσαν 1.310 εκατομμύρια ευρώ δάνεια στις Τράπεζες. Συγκεκριμένα: εφημερίδες και περιοδικά 649 εκατομμύρια, τηλεόραση και ραδιόφωνο 430 εκατομμύρια, παραγωγή οπτικοακουστικών έργων 142 εκατομμύρια και εμπόριο εφημερίδων, περιοδικών και βιβλίων 89 εκατομμύρια. Είναι οι τέσσερις από τους δέκα κλάδους επιχειρήσεων με τα υψηλότερα δάνεια. Τα χρέη τους είναι 4 τουλάχιστον φορές μεγαλύτερα από τα ίδια κεφάλαιά τους.¹ Χρωστούν επίσης άλλες εκατοντάδες εκατομμύρια ευρώ τα οποία εισέπραξαν για λογαριασμό των Ασφαλιστικών Ταμείων αλλά παρακράτησαν.

Τέλος οι τηλεοπτικοί και ραδιοφωνικοί σταθμοί χρησιμοποιούν επί τριάντα τουλάχιστον χρόνια τις κρατικές ραδιοτηλεοπτικές συχνότητες για τις οποίες όφειλαν να πληρώσουν στο Δημόσιο δεκάδες εκατομμύρια ευρώ αλλά οι εκάστοτε κυβερνήσεις «ξέχασαν» να ορίσουν. Άλλωστε, όσα κόμματα κυβέρνησαν -και όχι μόνον- έως το 2014 χρωστούν στις Τράπεζες και δεν πληρώνουν εκατοντάδες εκατομμύρια ευρώ δάνεια. Τους πέφτουν λίγα τα εκατομμύρια ευρώ που τους χορηγεί δωρεάν το Κράτος κάθε χρόνο.

Επιβεβαιώνεται έτσι ο Πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής Ζαν Κλοντ Γιουνκέρ που είπε ότι «ο ελληνικός Λαός είναι υπέροχος αλλά η Ελλάδα δεν είναι Κράτος». Στην πραγματικότητα αυτό που ονομάζεται «Κράτος» είναι ένας μηχανισμός με τον οποίον το Σύστημά του λαφυραγωγεί ασύστολα την Ελλάδα επί δύο σχεδόν αιώνες.

Ο καθηγητής της Ιστορίας του Νέου Ελληνισμού Ιω. Κολιόπουλος, σημειώνει:²

«Το πολίτευμα των Ελλήνων διαμόρφωσαν εντέλει οι πρόκριτοι, οι αρχιερείς και οι καπετάνιοι με τη βοήθεια των εξ Ευρώπης φιλελευθέρων διανοουμένων. Ήταν το σύστημα των προεστώτων που είχε αναπτυχθεί κατά τη διάρκεια της οθωμανικής κυριαρχίας, σύστημα γηγενές και οικείο, «σύστημα Μωραϊτικών». Τα δημοκρατικά Συντάγματα της εποχής αλλά και μεταγενεστέρων εποχών ήσαν ασκήσεις επί χάρτου και κατέληξαν μνημεία της εθνικής μυθολογίας. Δεν αποτελούσαν παρά φύλο συκής του γηγενούς συστήματος που απέδειξε απaráμιλλη αντοχή. Η φιλελεύθερη Δημοκρατία, ένα από τα κορυφαία επιτεύγματα του Δυτικού Πολιτισμού, υπηρέτησε και γιγάντωσε αυτό το γηγενές σύστημα και κατέληξε θεραπεινίδα του. Η πολιτική υπήρξε ο ιμάντας που κινούσε δια των εκλογών το σύστημα, ο τροφοδότης των δημοσίων υπηρεσιών με θεσιθήρες πελάτες των πολιτικών, το όχημα που οδηγούσε στη γη της επαγγελίας».

Μόλις αχνοφαίνεται μια σκιά Κράτους μέσα στη φωτιά του Αγώνα, το Σύστημα δανείζεται και σπαταλά τα Δάνεια της Ανεξαρτησίας για να εξαγοράσει τους πελάτες του και τους καπετάνιους. Ο Ανδρέας Λόντος γράφει στις 27 Οκτωβρίου 1824:³

«Ηνωλώθησαν τα εκ του δανείου και των εκποιήσεων χρήματα εις αγοράς παρασίτων και εις αμοιβάς δορυφόρων και άλλας ιδιοτελείας. Κατά πάθος προς ημάς δεν εχορηγήθησαν τα μέσα προς εξακολούθησιν της πολιορκίας των Πατρών».

Μετά 90 χρόνια ο υποφαινόμενος έγραφε το 2014 στο προτελευταίο βιβλίο του:⁴

«Δεν είναι ο γιαλός στραβός. Στραβά αρμενίζουμε. Ψηφίζονται Συντάγματα, μυριάδες νόμοι και, από το 2010, Μνημόνια που αλά καρτ το πολιτικό σύστημα

¹ Grant Thornton

² Γιάννης Κολιόπουλος, Δυτικά της Εδέμ, εκδόσεις Επίκεντρο 2011, σελ.97-98

³ Ιστορία του Ελληνικού Έθνους, Εκδοτική Αθηνών, τόμος ΙΒ', σελ. 311 επ.

⁴ Ν.Ι.Μέρτζος, Το Κράτος Λάφυρο και το Σύστημα, εκδόσεις Μίλητος, Αθήνα 2014

εφαρμόζει, υπονομεύει και παραβιάζει. Χρησιμοποιεί όλους τους ευρωπαϊκούς θεσμούς σαν τον εξ Εσπερίας φερετζέ του για να κρύβει το αληθινό πρόσωπο της Ελλάδος: Κράτος τριτοκοσμικό το οποίο ελέγχει μια πολιτική- και όχι μόνον-Ολιγαρχία και συν-λαφυραγωγεί ένα βαθιά διεφθαρμένο πελατειακό πολιτικό σύστημα.

Μόνον όσοι εμπορεύονται τους καημούς του Λαού και οι ιδεοληπτικοί αρνούνται να δουν ότι, ανεξάρτητα από τα Μνημόνια, πρώην και επόμενα, αποκλείεται να σωθεί η χώρα και να ευημερήσουν αληθινά πια οι Έλληνες εφ' όσον δεν εκπληρωθούν ταυτόχρονα τρεις δυσχερέστατοι αλλά θανάσιμα αναγκαίοι όροι:

1^{ov} Εκ βάθρων ανασυγκρότηση, απολύμανση και θωράκιση του Δημοσίου,

2^{ov} Ισονομία και ισοπολιτεία όλων με αδιάσειστα τεκμήρια και αυστηρή συνέπεια,

3^{ov} Τιμωρία κάθε πολιτικής συναλλαγής με το Δημόσιο, τα Μ.Μ.Ε., το Κεφάλαιο, τις συντεχνίες και τους πολίτες.

Ο σκληρός και συστηματικός αυτός αγώνας για την εθνική επιβίωση δεν θα πετύχει το θαύμα αν δεν συμβαδίζει με την ολική επαναφορά στην εθνική αυτογνωσία. Πρέπει να ξαναβρούμε τον χαμένο εαυτό μας όλοι οι Έλληνες και πρώτη-πρώτη η εν γένει ηγεσία μας σε όλα τα πεδία. Άριστος οιωτός εν προκειμένω είναι η απίστευτη υπομονή με την οποία όλοι σχεδόν οι Έλληνες, ιδιαίτερα οι ενδεέστεροι, υφίστανται τα βίαια και άδικα μέτρα της λιτότητας αλλά και τις σειρήνες των εναλλασσομένων αντιμνημονιακών επί τέσσερα συνεχή έτη. Ωστόσο, η στάμνα πάει πολλές φορές στη βρύση αλλά μια φορά σπάει!...»

Τον Ιανουάριο 2015 ανήλθε στην εξουσία η Αριστερά. Ήταν φυσικό. Έταξε τα πάντα στους πάντες. Το πελατειακό Σύστημα δεν άλλαξε. Άλλαξαν απλώς όνομα η κομματική εταιρεία του, οι Νονοί του, οι μέτοχοί του, τα εκτελεστικά του όργανα, τα τσιράκια του, οι πελάτες του, τα παπαγαλάκια του κι ο «θεσμικός» φερετζές του. Τους ραγιάδες του τι μας νοιάζει; Από πίτα που δεν τρως τι σε μέλλει κι αν καεί.

Με τι μούτρα, όμως, θα αντιμετωπίσουν την πελατειακή Αριστερά τα παλαιά κόμματα του Συστήματος; Πώς να μη την πλασάρουν υπό πέπλον κριτικής τα μεγάλα δημοσιογραφικά συγκροτήματα; Θα τους ανοίξει τα παλαιά τεφτέρια. Χρωστούν.

N. I. Μέρτζος